

Sygn. akt V CSK 494/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa B. Sp. z o.o. w Ś.
przeciwko V. S.A. w P.
przy uczestnictwie nadzorcy sądowego
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 20 kwietnia 2018 r., sygn. akt VI Ga [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 2700 (dwa tysiące siedemset) zł**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną strony powodowej B. sp. z o.o. w Ś. Od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 20 kwietnia 2018 r. należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

W rozpoznawanym przypadku spór między stronami dotyczył tego, czy powodowi, jako podwykonawcy niewystępującego w sprawie generalnego wykonawcy A. sp. z o.o. w J., przysługuje na podstawie art. 647¹ k.c. roszczenie o zasądzenie wynagrodzenia za roboty budowlane od pozwanego inwestora V. S.A. w P.. Sąd pierwszej instancji oddalił powództwo, a Sąd Okręgowy nie uwzględnił apelacji powoda, dzieląc szczegółowe ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, poczynione na ich tle oceny prawne oraz ustosunkowując się do zarzutów apelacji.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący oparł na istnieniu istotnego zagadnienia prawnego oraz na potrzebie wykładni przepisów

prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy przy okazji rozpoznania skargi kasacyjnej przyczyni się do rozwoju prawa i orzecznictwa oraz będzie miało znaczenie nie tylko dla tej konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Skarżący powinien sformułować to zagadnienie w sposób przyjęty przy przedstawianiu przez sąd powszechny zagadnienia prawnego do rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy; przedstawić pogłębiony wywód prawny uzasadniający zgłoszone wątpliwości, wykazać zasadność preferowanego sposobu jego rozstrzygnięcia, a także wadliwość rozwiązania przez Sąd drugiej instancji postawionego problemu prawnego w sposób rzutujący na wynik sprawy.

Powołanie się na potrzebę wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne kontrowersje, nie doczekał się jeszcze wykładni lub jego niejednolita interpretacja prowadzi do wydawania przez sądy odmiennych rozstrzygnięć w sprawach o identycznym lub zbliżonym stanie faktycznym.

Obie przytoczone przez skarżącego przyczyny kasacyjne dotyczą wykładni art. 647¹ § 2 i 5 k.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 czerwca 2017 r. (przed zmianą tego przepisu dokonaną ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności - Dz.U. z 2017 r., poz. 933), w zakresie dotyczącym sposobu zawiadomienia inwestora o wykonywaniu części robót budowlanych przez podwykonawcę oraz sposobu wyrażenia przez inwestora zgody na zawarcie umowy o podwykonawstwo. Ta problematyka jest przedmiotem licznych orzeczeń, w których Sąd Najwyższy rozstrzygnął już wątpliwości prawne podnoszone we wniosku skarżącego o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. tylko przykładowo: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2008 r., III CZP 6/08, OSNC 2008, nr 11, poz. 121, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2016 r.,

III CZP 108/15, niepubl., wyroki Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2010 r., II CSK 210/10, OSNC z 2011 r., nr 5, poz. 59, z dnia 20 sierpnia 2015 r., II CSK 551/14, niepubl. oraz z dnia 19 czerwca 2015 r., IV CSK 580/14, niepubl.). Nie ma zatem konieczności ani racjonalnej potrzeby ponownej wypowiedzi Sądu Najwyższego na ten temat, zwłaszcza, że Sąd drugiej instancji osadził rozważania prawne dotyczące wykładni przytoczonego przepisu na zaaprobowanych ustaleniach faktycznych Sądu pierwszej instancji i odniósł się do okoliczności niniejszej sprawy, nie znajdując podstaw do przypisania pozwanemu inwestorowi solidarnej odpowiedzialności, o której mowa w art. 647¹ § 5 k.c.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania na rzecz strony pozwanej, która wniosła w terminie odpowiedź na skargę kasacyjną znajduje oparcie w art. 98, 99, 108 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.